

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/64/2025
Identifikačné číslo spisu: 1123012963
Dátum vydania rozhodnutia: 26.11.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:1123012963.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvinenej O. I. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. novembra 2025 v Bratislave dovolanie obvinenej podané prostredníctvom jej obhajcu JUD. Juraja Gavalca proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2024, sp. zn. 3To/145/2024, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvinenej O. I. odmieta.

Odôvodnenie

Mestský súd Bratislava I (ďalej len „mestský súd“) v poradí druhým rozsudkom z 15. augusta 2024, sp. zn. 5T/40/2023, uznal obvinenú O. I. za vinnú zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. účinného od 6. augusta 2024 v spojení s § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a § 127 ods. 3 Tr. zák. na skutkovom základe, že

vydávajúc sa za lekárku O. D. v D. na D. ulici č. XXXX/X dňa 05.03.2023 zneužívajúc vysoký vek poškodenej RNDr. E. Ü., narodenej XX.XX.XXXX, poškodenú požiadala o požičanie sumy 3.000€, ktorá mala byť použitá na zaplatenie pokuty lekárskej komore, a ktorú poškodenej prisľúbila vrátiť do XX.XX.XXXX, pričom obžalovaná poškodenej uviedla, že peniaze má na švajčiarskom účte, z ktorého nemôže do termínu splatnosti pokuty peňažné prostriedky zaplatiť, avšak obžalovaná nevlastnila žiadny účet vo švajčiarskej banke, dňa XX.XX.XXXX išla obžalovaná s poškodenou do pobočky I. I., a.s. v obchodnom centre D. K., na adrese Q. cesta XXXX v D., kde poškodená zrealizovala hotovostný výber zo svojho účtu I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 3.000€ a priamo v pobočke I. I.L., a.s. sumu 3.000€ odovzdala obžalovanej, pričom obžalovaná nemala v úmysle poškodenej požičané peniaze vrátiť a ani ich poškodenej nevrátila, čím spôsobila poškodenej RNDr. E. Ü. škodu vo výške 3.000€, pričom obžalovaná tak konala napriek tomu, že už spáchala trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) zákona č. 140/1961 Zb., zo spáchania ktorého bola uznaná za vinnú trestným rozkazom bývalého Okresného súdu Bratislava I z 03.02.2022, sp.zn. 1T/43/2016, právoplatným 23.02.2022, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, 9 mesiacov a 20 dní so zaradením do I. nápravno výchovnej skupiny.

Za to súd obvinenej uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvinenú na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podala obvinená O. I. v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 29. októbra 2024, sp. zn. 3To/145/2024, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvinenej zamietol.

Dňa 25. júla 2025 podala obvinená O. I.Á. prostredníctvom zvoleného obhajcu JUD. Juraja Gavalca písomne odôvodnené dovolanie, v ktorom uplatnila dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., a síce zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Obvinená vo svojej dovolacej argumentácii namietala, že odvolací súd sa nevysporiadal s jej argumentáciou uvedenou v odvolaní, hoci bola relevantná a tak nedostala odpovede na zásadné námietky svojej obhajoby. Z uvedeného dôvodu považovala odôvodnenie uznesenia krajského súdu za nedostatočné. Porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom obvinená odôvodnila aj tým, že nebola zabezpečená účasť zvoleného obhajcu na verejnom zasadnutí o odvolaní. Uviedla, že obhajca JUDr. Juraj Gavalec nebol o termíne verejného zasadnutia upovedomený a krajský súd nemohol predpokladať, že obhajca vedel o termíne verejného zasadnutia tak, ako to tvrdí krajský súd v uznesení (str. 8, prvý odsek). Mala za to, že krajský súd jej nemôže vytýkať, že neustále menila obhajcov a opakovane mala potrebu určovať stratégiu svojej obhajoby a že výkon jej práva na obhajobu je šikanóznym, pretože takéto tvrdenia sú aj bez ďalšieho porušením práva obvinenej na obhajobu zásadným spôsobom. Argumentácia krajského súdu, že za včasnosť zvolenia obhajcu (§ 36 ods. 4 Tr. por.) zodpovedá obvinená, považovala vo vzťahu k vykonaniu hlavného pojednávania 30. januára 2024 za nesprávnu, pretože zvolený obhajca požiadala o nahliadnutie do spisu ihneď po prevzatí obhajoby 26. januára 2024, teda tak, aby sa na hlavné pojednávanie pripravil, čo mu nebolo umožnené z kapacitných dôvodov informačného centra súdu, za čo nemôže niesť dôsledky obvinená a nie je možné na ospravedlnenie nedostatku na strane súdu vykladať § 36 ods. 4 Tr. por. tak, ako to urobil krajský súd v jej neprospech. Uviedla, že ak pred pojednávaním 30. januára 2024 súd umožnil obhajcovi krátko do spisu nahliadnuť, mal umožniť aj prípravu na obhajobu obvinenej s týmto obhajcom odročením termínu pojednávania na primeraný čas, keďže predchádzajúci obhajca už nemohol obvinenú obhajovať.

Z vyššie uvedených dôvodov obvinená navrhla, aby dovolací súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera, a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. uznesenie krajského súdu zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvinenej sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV (ďalej len „prokurátor“) podaním z 22. septembra 2025 konštatujúc zákonnosť a správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia. Nestotožnil sa s argumentmi obvinenej uvedenými v dovolaní a odôvodnenie uznesenia krajského súdu považoval za obsahovo a argumentačne dostatočné, zaoberajúce sa s podstatnými námietkami a obranou obvinenej, v rámci ktorého sa súd vysporiadal s dôkaznou hodnotou výpovede poškodenej (vyjadroval sa k jej kvalitatívnej úrovni, detailom vo výpovedi, koherentnosti, logickosti), ako aj s tým, že výpoveď poškodenej je potvrdená aj inými zabezpečenými dôkazmi (a uvádza konkrétny rozbor iných dôkazov, napr. telekomunikačná činnosť, výpovede svedkov a pod.). Uviedol, že odôvodnenie uznesenia krajského súdu obsahuje všetky potrebné náležitosti a prezentované skutkové a právne úvahy nenesú znaky arbitrárnosti. Iba subjektívna nespokojnosť dovolateľky s rozsahom odôvodnenia uznesenia krajského súdu ešte neznamená porušenie práv na obhajobu. Mal za to, že namietaným postupom odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva na obhajobu. K námietke obvinenej, že nebola zabezpečená účasť zvoleného obhajcu na verejnom zasadnutí o odvolaní uviedol, že dovolateľkou namietané verejné zasadnutie o odvolaní sa konalo dňa 29. októbra 2024, na ktorom sa síce nezúčastnili zvolení obhajcovia

dovolatelky, ale zúčastnil sa na ňom tzv. náhradný obhajca, ktorý mal na tomto verejnom zasadnutí všetky práva a povinnosti zvoleného obhajcu v zmysle § 42 ods. 2 Tr. por. Je teda zrejmé, že právo na obhajobu porušené nebolo, práve naopak v dôsledku neustálej zmeny obhajcov u dovolateľky (čo krajský súd vyhodnotil ako šikanózný výkon práva na obhajobu) bol dovolateľke ustanovený náhradný obhajca, ktorý potrebnú právnu pomoc dovolateľke na predmetnom verejnom zasadnutí riadne poskytoval. V ďalšom odkázal na argumenty krajského súdu (str. 7, 8 uznesenia), s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvinenej O. I. v zmysle § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Dňa 11. novembra 2025 bolo dovolanie obvinenej O. I. spoločne s kompletným k veci prislúchajúcim spisovým materiálom riadne predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na konanie a rozhodnutie.

Po predložení veci najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvinenej spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň, ale najvyšší súd zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Úvodom najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, a nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať v intenciách Trestného poriadku len odvolací súd [§ 322 ods. 3 Tr. por., § 326 ods. 5 Tr. por.]. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený eo ipso prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže dovolací súd vykonať dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. najvyšší súd stabilne judikuje, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 5 Tr. por.). Za porušenie práva na obhajobu podľa tohto ustanovenia preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý podľa § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a nebude ju už overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011).

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. považuje najvyšší súd za nevyhnutné zdôrazniť, čo v rámci svojej rozhodovacej činnosti notoricky opakuje, a síce pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu je nevyhnutné, ako aj napokon zo samotnej dikcie Trestného poriadku

vyplýva, aby zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné. Inými slovami povedané, nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu, resp. porušenie práva obvineného na obhajobu s akoukoľvek intenzitou, zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Takéto porušenie musí teda kardinálnym, kľúčovým spôsobom zasiahnuť do možnosti obvineného uplatniť svoje základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby. Pri samotnom posudzovaní, či v konkrétnom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, je potrebné vychádzať zo všetkých okolností a špecifik konkrétneho prípadu a tieto individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach, vyhodnotiť. Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Zásadné porušenie práva na obhajobu, podmieňujúce naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., však nemožno odvíjať od iného hodnotenia dôkazov obvineným v porovnaní s tým, ako to vo veci vykonali príslušné súdy, ktorých skutkové zistenia a závery sú pre dovolací súd záväzné (nepreskúmateľné). Porušenie práva na obhajobu nemôže byť odôvodnené tým, že súdy, vychádzajúc zo zásady voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., vyhodnotili dôkazy odlišným spôsobom, ako je predstava obvineného.

V tejto súvislosti treba ešte doplniť, že súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je aj právo obvineného na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Konajúci súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obvineným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov trestnej veci uvádzaných obvineným. Rozhodnutia okresného a krajského súdu, ktoré z hľadiska obsahu ich odôvodnenia tvoria jednotu, uvedené kritéria spĺňajú.

K námietke obvinenej o nedostatočnom odôvodnení uznesenia krajského súdu najvyšší súd uvádza, že pokiaľ sa krajský súd stotožní s právnymi závermi súdu prvého stupňa, nie je v rozpore so zákonom a s právom obvineného na spravodlivé súdne konanie, ak tieto závery prvostupňového súdu prevezme do odôvodnenia svojho rozhodnutia. Nad rámec uvedeného najvyšší súd pripomína, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a druhostupňového súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože tieto konania z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Taktiež v intenciách judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok ESLEP vo veci Helle v. Fínsko z 19. decembra 1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59 - 60). Uvedené závery zahŕňajú aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (prvostupňového súdu, ako aj druhostupňového súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (IV. ÚS 350/09). Nemožno preto akceptovať argumentáciu obvinenej v súvislosti s nedostatočným odôvodnením uznesenia krajského súdu, ktorý nie je povinný dávať explicitnú odpoveď na každú námietku odvolateľa, keďže odvolací súd je v rámci svojej revíznej kompetencie povinný preskúmať zákonosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Pokiaľ odvolací súd zistí, že odvolanie nie je dôvodné, a teda rozsudok súdu prvého stupňa je skutkovo a právne správny, odvolanie postupom podľa § 319 Tr. por. zamietne, čím vysloví, že prvostupňové rozhodnutie je správne, a preto odvolaciemu súdu nemožno vyčítať prevzatie a stotožnenie sa s právnou argumentáciou rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Nebolo by teda možné odvolaciemu súdu vytknúť, ak by sa obmedzil len na prevzatie právnych záverov súdu prvého stupňa v prípade konštatácie nedôvodnosti podaného odvolania, čo sa však v tomto prípade nestalo a krajský súd sa osobitne, vecne a právne správne, vysporiadal aj s odvolacími námietkami obvinenej nad rámec argumentačne správneho odôvodnenia mestského súdu.

Z uvedených dôvodov je potrebné námietku obvinenej o neodôvodnenosti rozhodnutia krajského súdu označiť za neopodstatnenú.

Obvinená prípustnosť dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. odôvodnila tiež skutočnosťou, že na verejnom zasadnutí o odvolaní nebola zabezpečená účasť jej zvoleného obhajcu, ktorý nebol o termíne verejného zasadnutia upovedomený.

Najvyšší súd zo spisového materiálu zistil, že obvinenej bol v konaní pred mestským súdom z dôvodu povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por. ustanovený obhajca Mgr. Róbert Havlát a z dôvodov podľa § 42 ods. 1 Tr. por. bola obvinenej ustanovená aj náhradná obhajkyňa JUDr. RNDr. Silvia Prachová. Obvinená prevzala predvolanie na verejné zasadnutie určené na 29. októbra 2024 dňa 30. septembra 2024, rovnako boli o termíne verejného zasadnutia upovedomení aj obaja obhajcovia. Dňa 2. októbra 2024 predložil JUDr. Peter Schmidl súdu plnomocenstvo na zastupovanie obvinenej v predmetnom trestnom konaní z 2. októbra 2024 a dňa 15. októbra 2024 predložil súdu plnomocenstvo na zastupovanie obvinenej v predmetnom trestnom konaní udelené obvinenou 26. septembra 2024 aj JUDr. Juraj Gavalec, na základe čoho predsedníčka senátu JUDr. Danica Veselovská opatrením z 28. októbra 2024, sp. zn. 3To/145/2024 zrušila ustanovenie obhajcu Mgr. Róberta Havláta.

Odvolací súd sa dozvedel o skutočnosti, že si obvinená zvolila obhajcov 2. októbra 2024 a 15. októbra 2024. Napriek tomu, že obhajca JUDr. Peter Smidl nebol o termíne verejného zasadnutia formálne upovedomený, podaním doručeným súdu v deň verejného zasadnutia 29. októbra 2024 požiadal súd o odročenie termínu verejného zasadnutia z dôvodu kolízie s inou trestnou vecou, uvedená skutočnosť teda nasvedčuje tomu, že o termíne verejného zasadnutia vedel.

Upovedomenie obhajcu JUDr. Juraja Gavalca o termíne verejného zasadnutia nastalo okamihom nahliadnutia do spisu, ktorý podľa úradného záznamu na č. l. 681 bol obhajcovi krajským súdom predložený k nahliadnutiu 15. októbra 2024.

V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že upovedomenie o konaní verejného zasadnutia, ktoré možno vo všeobecnosti definovať ako prostriedok oboznámenia adresáta upovedomenia o termíne konania verejného zasadnutia, ktoré sa dostane do vedomostnej sféry adresáta vhodným (riadnym, preukázateľným a dostatočne včasným) spôsobom, nemusí predseda senátu (samosudca) doručovať ako písomnosť v zmysle § 65 alebo § 66 Tr. por.

Vzhľadom na skutočnosť, že zvolený obhajca JUDr. Peter Schmidl sa na verejné zasadnutie nedostavil a nedostavil sa ani zvolený obhajca JUDr. Juraj Gavalec, ktorý o odročenie pojednávania nepožiadaval, predsedníčka senátu po tichej porade senátu vyhlásila uznesenie, že verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obhajcov JUDr. Schmidla a JUDr. Gavalca a súčasne za prítomnosti náhradnej obhajkyne JUDr. RNDr. Silvie Prachovej.

Podľa § 36 ods. 4 Tr. por. za včasnosť zvolenia obhajcu, ako aj za včasnosť podania žiadosti o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 zodpovedá obvinený; pri zmene obhajcu nie je zvolenie obhajcu alebo ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 dôvodom na zmenu termínu už nariadeného úkonu trestného konania.

Zodpovednosť za včasnosť zvolenia obhajcu prenáša zákon v § 36 ods. 4 Tr. por. na obvineného. Zároveň je potrebné v tejto súvislosti opakovane poukázať na znenie § 40 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého pri zmene obhajcu nie je zvolenie alebo ustanovenie obhajcu dôvodom na zmenu termínu už nariadeného úkonu trestného konania, čím sa má predchádzať obštrukciám. Aj podľa judikatúry ústavného súdu, ak má obhajca neúmerané množstvo povinností, musí zvážiť prevzatie obhajoby v ďalšej trestnej veci, a to najmä vzhľadom na kvalitu obhajoby, ktorú je v takomto prípade schopný poskytnúť.

Uvedené prevzal do svojej judikatúry aj najvyšší súd, keď ustálil, že za včasnú voľbu obhajcu nesie zodpovednosť samotný obžalovaný. Je vecou profesionálnej zodpovednosti obhajcu, či prevezme prípad

obhajoby na poslednú chvíľu. Prípadnou zmenou v osobe obhajcu nie je súd v priebehu konania čo do režimu nijako viazaný. Zmena obhajcu preto v zásade nie je dôvodom na odvolanie už nariadených úkonov, o ktorých sú riadne upovedomení obžalovaný i jeho doterajší obhajca. V takom prípade nie je dôvod na odročenie hlavného pojednávania alebo verejného zasadnutia za účelom oboznámenia obhajcu s prejednávanou vecou“ (R 4/2010).

Vzhľadom na vyššie uvedené má najvyšší súd za to, že postup krajského súdu, ktorý napriek skutočnosti, že zvolení obhajcovia sa na verejné zasadnutie nedostavili, verejné zasadnutie neodročil, bol procesne správny, a preto týmto postupom neporušil právo obvinenej na obhajobu a už vôbec nie zásadným spôsobom. Povinná obhajoba bola zabezpečená JUDr. RNDr. Silviou Prachovou, náhradnou obhajkyňou ustanovenou v súlade s § 42 ods. 1 Tr. por., ktorá sa ako náhradný obhajca obvinenej verejného zasadnutia 29. októbra 2024 zúčastnila, v plnom rozsahu sa pridrižovala písomne podaných odvolaní a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa. Ustanovená náhradná obhajkyňa JUDr. RNDr. Silvia Prachová mala rovnaké práva a povinnosti ako zvolený obhajca a na verejnom zasadnutí ich z dôvodu neúčasti zvolených obhajcov v plnom rozsahu vykonávala.

Najvyšší súd stotožňujúc sa s názorom krajského súdu o šikanóznom spôsobe výkonu práva obvinenej považuje za potrebné uviesť, že procesné obštrukcie vykonávané prostredníctvom obhajcov boli modusom operandi obvinenej už v konaní pred mestským súdom, z dôvodu ktorého mestský súd rozhodol o ustanovení náhradného obhajcu. S poukazom na vyššie uvedenú judikatúru najvyšší súd konštatuje, že rovnako v konaní pred mestským súdom boli plne zachované obhajobné práva obvinenej, a to aj v súvislosti s nahliadnutím do spisu obhajobou. Nemožnosť nahliadnutia do spisu v čase, keď z dôvodu predloženia spisu krajskému súdu mestský súd so spisom nedisponoval, nepredstavuje porušenie práva na obhajobu, nakoľko spis bol obhajobe sprístupnený k nahliadnutiu hneď po jeho vrátení krajským súdom. V tomto ohľade najvyšší súd len odkazuje na odôvodnenie uznesenia krajského súdu (str. 6 - 7), ktoré vo vzťahu k namietanému odopretiu nahliadnutia do spisu mestským súdom a neodročeniu pojednávania považoval za vecne správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnené.

Na základe vyššie uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľkou uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nie je daný, a preto dovolanie obvinenej O. I. na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.